

Tą dieną atrodė, kad mėlynos tvenkinių akys tarsi išsiplėtė, norėdamos pažvelgti į gausų būrį žmonių, susirinkusių Šilavote paminėti Partizanų pagerbimo, kariuomenės ir visuomenės vienybės dieną. Šį projektą organizavo Šilavoto pagr. m-klos direktorės pavaduotoja Danutė Skaudickienė, seniūnijos socialinė darbuotoja Vilma Kavaliauskaitė bei laisvalaikio salės direktorė Saulė Blėdienė.

Gyvosios istorijos pamoka prasidėjo prie tremtiniams skirto koplystulpio. Jo pastatymo istoriją, tremtinius, jų sudėtingą likimą prisiminė aktyvi visų patriotinių renginių dalyvė Danutė Petraškienė. Jiems, praėjusiems sunkius skausmo, kančių išbandymus, skambėjo Vilmos skaitomos eilės, ansamblio „Akacija“ dainos. Toliau gatvė mus nuvedė prie dabartinės ambulatorijos pastato, kuriame buvo įsikūrusi NKVD būstinė. Mūšis dėl Šilavoto užėmimo iki šių dienų prisimenamas kaip sėkmingai organizuota akcija. Apie jį visiems susirinkusiems priminė pavaduotoja Danutė.

Istorikė Aldona Girkantienė priminė, kad buvusiam Šilavoto mokyklos bendrabutyje buvo įsikūręs komjaunimo veikėjas, aktyvus „liaudies gynėjas“, rašytojas Vytautas Petkevičius. Atrodė, tarsi ir toliau į mus žiūri skvarbios, veriančios piktos akys.

Prie bažnyčios šventoriaus guldė tuos, kurių gyvenimas tapo auka Tėvynei. Nesuvyniojo niekas jų į baltąją drobę, nepagerbė kaip mirusių, bet iki užkasant tyčiojosi iš lavonų. Žmonės, einantys į bažnyčią, buvo ypatingai sekami: gal kurios motinos, sesers, tėvo ar kito pažįstamo širdis neatlaikys ir jie išsiduos, pažinę savo sūnų. Tokiais momentais širdis tarsi suakmenėja ir nelieta vietos ašaroms. Didžiulis lauko akmuo tarsi simbolizuoja partizanų tvirtybę, narsą ir primena, kad daugumą iš virš 300 žuvusiųjų, kurių pavardės iškalios akmenyje, buvo paprasti kaimo vaikinai.

Vėl skambėjo Vilmos posmai, „Akacijos“ dainos.

